

Άρειος Πάγος 252/1977, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 25/77 σελ. 1190

Περίληψη: Εργάτης-ατύχημα. - έννοια εργατικού ατυχήματος κατά το άρθρ. 1 ν. 551. - ανύψωση καλύμματος από τον πυθμένα φρεατίου. - πάθηση κήλης. - εργατικό ατύχημα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Χ. ΚΟΜΟΤΟΥΡΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Α. ΛΙΑΚΑΤΑΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Β. Βασιλείου, Δ. Βανδώρος

Επειδή, ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος, κατά την αληθή έννοιαν του άρθρ. 1 του ν. 551, αποτελεί η σωματική βλάβη ήτις είχε ως αποτέλεσμα ανικανότητα προς εργασίαν ή τον θάνατον του εργαζομένου, εφ' όσον επήλθεν εξ αιφνιδίου και απροβλέπτου γεγονότος, ως τοιούτου συνιστώντος αιτίαν ξένην προς τον οργανισμόν του παθόντος και λαβόντος χώραν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής ταύτης. Τοιούτον δε γεγονός, επομένως βίαιον συμβάν, αποτελεί και η εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής εμφάνισις εκτάκτων και απροβλέπτων, κατά την συνήθη των πραγμάτων πορείαν, συνθηκών δυναμένων να επιφέρουν ασυνήθη του οργανισμού καταπόνησιν, αφού και εν τη περιπτώσει ταύτη, εάν, πράγματι, εν τη συγκεκριμένη περιπτώσει επήλθε τοιαύτη καταπόνησιν και εξ αυτής προεκλήθη το ατύχημα, όπερ δεν θα επήρχετο υπό την συνήθη εκ της απασχολήσεως καταπόνησιν, υπόκειται αιτία αυτού ξένη προς τον οργανισμόν του παθόντος.

Επειδή, εν προκειμένω, καθ' α δείκνυται εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Εφετείον εδέχθη κατ' ανέλεγκτον εκτίμησιν των αποδείξεων, ότι ο ενάγων και ήδη αναιρεσειών προσληφθείς υπό της εναγομένης δυνάμει συμβάσεως εξηρητημένης εργασίας, την 4 Οκτωβρίου 1972 κατά την εκτέλεσιν της εργασίας του ενώ επεχειρεί την εκ του πυθμένου φρεατίου ταύτης ανύψωσιν καλύμματος, βάρους 7-10 χιλιογράμμων, προκειμένου δι' ειδικού οργάνου να λάβη ενδείξεις θερμοκρασιών υπογείου καλωδίου 150 Κ, ως εκ του ότι προφανώς η προσπάθειά του αύτη συνήνητσε αντίστασιν μείζονα ίσως της αναμενομένης, λόγω της ενσφηνώσεως του ειρημένου καλύμματος του φρεατίου εκ των εισχωρούντων χωμάτων, φαινόμενον σύνηθες εν τη εκτελέσει της τοιαύτης εργασίας του, υπέστη κήλην μεσοσπονδυλίου δίσκου 04 05, εξ αιτίας της οποίας ενοσηλεύθη από 4.10.1972 μέχρι 21.4.1973 εις διαφόρους κλινικάς και την 6.7.1973 κριθείς υπό της αρμοδίας υγειονομικής επιτροπής της εναγομένης πλήρως ανίκανος προς εργασίαν, εσυνταξιοδοτήθη. Ταύτα δεχθέν το Εφετείον και μετά ταύτα αποφηνάμενον ότι η εκ της ως άνω αιτίας πάθησις του αναιρεσειόντος δεν αποτελεί εργατικόν ατύχημα, ως επισυμβάν κατά την συνήθη και κανονικήν εκτέλεσιν των, δυνάμει της συμβάσεως εργασίας, παρεχομένων υπηρεσιών, οφειλομένων εις αιτίαν εγκειμένην εις τας δυσμενείς, ως εκ της φύσεως της εργασίας συνθήκας, μη ούσαν όμως βιαιάν, ως και εις το γεγονός, ότι ο ενάγων έπασχε προηγουμένως εξ εκφυλιστικής σπονδυλοαρθροπαθείας, απορρίψαν εν συνεχεία, κατ' επικύρωσιν της πρωτοδίκου αποφάσεως, την αγωγήν του αναιρεσειόντος διώκουσαν την καταβολήν αποζημιώσεως, το μεν εστέρησε την απόφασίν του νομίμου βάσεως λόγω ανεπαρκούς και αντιφατικής αιτιολογίας, το δε ψευδώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε το άρθρ. 1 του ν. 551, καθ' όσον ενώ δέχεται κατά τ' ανωτέρω ότι την κήλην ο αναιρεσειών υπέστη εκ της καταπονήσεως του οργανισμού του εκ μείζονος της αναμενομένης αντιστάσεως ην συνήνητσε κατά την ανύψωσιν του καλύμματος του φρεατίου, λόγω ενσφηνώσεως αυτού εξ εισχωρησάντων χωμάτων, περαιτέρω δέχεται ότι το φαινόμενον τούτο ήτο σύνηθες. Μετά ταύτα δε ότι η ως άνω πάθησις του οφείλεται και εις το γεγονός ότι ο αναιρεσειών έπασχε προηγουμένως εξ εκφυλιστικής σπονδυλοαρθροπαθείας, χωρίς να εξηγή ποία η σχέσις μεταξύ τούτων και δη αν η προυπάρχουσα αύτη πάθησις του ηδύνατο να προκαλέση την κήλην. Όθεν είναι αναιρετέα η απόφασις κατά τον βάσιμον περί τούτου εκ των εδ. 1 και 19 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ πρώτον και δεύτερον λόγους του αναιρετηρίου. - (Αναιρείται η Εφ. Αθ. 3732/1975).